04/07/2022

Θυρανοίξια Ιερού Παρεκκλησίου της Αγίας Υπομονής στα Κύμινα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Κυμίνων.

Μετά τη Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, τέλεσε τα Θυρανοίξια του Ιερού Παρεκκλησίου της Αγίας Υπομονής που βρίσκεται στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού, ενώ δεν παρέλειψε να συγχαρεί τον δραστήριο προϊστάμενο της ενορίας των Κυμίνων π. Χρήστο Αιγίδη και τους συνεργάτες του για το σπουδαίο έργο που επιτελούν.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονήν κατερ-γάζεται, ἡ δέ ὑπομονή δοκι-μήν, ἡ δέ δοκιμή ἐλπίδα, ἡ δέ ἐλπίς οὐ καταισχύνει».

Πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες ἑορτάσαμε, καί ἰδιαιτέρως καί ἡ ἐνορία σας, τούς πρωτοκορυφαίους ἀποστό-λους Πέτρο καί Παῦλο, τούς δύο αὐτούς μεγάλους κήρυκες τοῦ Εὐ-αγγελίου, οἱ ὁποῖοι χωρίς νά ὑπο-λογίσουν τούς κόπους καί τίς ταλαιπωρίες καί τούς διωγμούς ἔσπειραν τόν σπόρο τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ στίς ψυχές τῶν ἀνθρώ-πων.

Καί ἄν αὐτό ἰσχύει γιά ὅλους τούς ἀποστόλους, ἰσχύει περισσότερο γιά τόν δικό μας ἀπόστολο, τόν ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν, τόν ἀπό-στολο τῶν Μακεδόνων, τόν οὐρα-νοβάμονα ἀπόστολο Παῦλο, ὁ ὁποῖ-ος γύρισε ὅλη τήν οἰκουμένη κηρύττοντας τόν Χριστό, ἀλλά καί ὑπέμεινε, ὅπως πολλές φορές γρά-φει ὁ ἴδιος στίς ἐπιστολές του, θλίψεις καί δοκιμασίες καί συκο-φα-ντίες καί φυλακίσεις καί ταλαι-πωρίες, οἱ ὁποῖες θά ἔκαναν κάθε ἄλλον ἄνθρωπο νά ἐγκαταλείψει τήν προσπάθεια καί νά παραιτηθεῖ ἀπό τό ἔργο πού εἶχε ἀναλάβει.

Αὐτό ὅμως δέν ἴσχυε γιά τόν ἀπό-στολο Παῦλο, ὅπως δέν ἴσχυε καί γιά κανέναν ἀπό τούς ἄλλους ἀπο-στόλους, διότι ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος ἀντιμετώπιζε τίς θλίψεις καί τίς δοκιμασίες μέ ἕναν ἐντελῶς δια-φορετικό τρόπο, ἀπό αὐτόν μέ τόν ὁποῖο τίς ἀντιμετωπίζουμε ἐμεῖς. Ὄχι μόνο τίς ἀντιμετώπιζε ἀδιαμαρτύρητα,

ἀλλά, ὅπως ἀκού-σα-με στό σημερινό ἀποστολικό ἀνά-γνωσμα, ἐκαυχᾶτο γιά τίς θλίψεις του. Καί ἐκαυχᾶτο, γιατί τίς θεωροῦσε μέσο γιά τήν πνευμα-τική του πρόοδο καί τήν ἕνωσή του μέ τόν Χριστό, ἡ ὁποία καί ἀπο-τελοῦσε τόν τελικό του στόχο.

Πῶς ὅμως ἡ θλίψη βοηθᾶ τόν ἄν-θρωπο πνευματικά; Μᾶς τό ἐξήγη-σε σήμερα ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος. Καυχῶμαι, ὅταν ὑποφέρω θλίψεις, διότι γνωρίζω ὅτι οἱ θλί-ψεις γεννοῦν ὑπομονή, λέγει. Καί ἡ ὑπομονή δοκιμάζει τήν ἀρετή καί τήν ἰσχυροποιεῖ, καί αὐτή ὁδηγεῖ στήν ἐλπίδα στόν Θεό, ἡ ὁποία δέν ἀπογοητεύει ποτέ τόν πιστό.

Τί μᾶς λέγει, λοιπόν, ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Μᾶς λέγει ὅτι, ὅταν δέν δυσανασχετοῦμε γιά τίς θλίψεις πού μᾶς ἐπισκέπτονται στή ζωή μας, ὅταν δέν διαμαρτυρόμεθα καί δέν λέμε «γιατί, Θεέ μου», ἀλλά ἀντίθετα τίς δεχόμεθα μέ τήν πίστη ὅτι ὁ Θεός ἐπιτρέπει καί τίς θλί-ψεις, καί οἱ θλίψεις εἶναι ἕνα ἀνα-πόφευκτο στοιχεῖο τῆς ζωῆς μας, τό ὁποῖο θά πρέπει νά τό ἀξιο-ποιή-σουμε γιά τόν λόγο πού ἐπέτρεψε ὁ Θεός νά μᾶς ἐπισκεφθοῦν, δηλαδή γιά νά μᾶς βοηθήσει πνευματικά, τότε ἡ ἀντιμετώπιση αὐτή μᾶς ἀσκεῖ στήν ὑπομονή.

Καί ἡ ὑπομονή εἶναι μία πολύ μεγάλη ἀρετή, ἡ ὁποία μᾶς ἐξα-σφαλίζει τή σωτηρία, ὅπως μᾶς δια-βεβαιώνει ὁ Κύριός μας λέγο-ντας: «ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτή-σασθε τάς ψυχάς ὑμῶν», γιατί μέσα στίς θλίψεις ὁ ἄνθρωπος δείχνει τόν πραγματικό του χαρακτήρα καί ἀποδεικνύει τή γνησιότητα τῶν ἀρετῶν πού διαθέτει.

Ἄν ὑπομένει τίς θλίψεις, τότε δείχνει ὅτι πράγματι εἶναι ἄνθρω-πος πιστός, ἄνθρωπος πού ἔχει ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, καί ἐλπίζει στήν ἀγάπη του καί στή βοήθειά του. Καί αὐτόν τόν ἄνθρωπο ὁ Θεός δέν τόν ἐγκαταλείπει ποτέ. Νά, γιατί ἡ ὑπομονή εἶναι τόσο μεγάλη ἀρετή.

Δέν εἶναι ὅμως μόνο μεγάλη ἀρετή, εἶναι καί μία ἀρετή τήν ὁποία μποροῦμε νά κατακτήσουμε ὅλοι, χωρίς μεγάλη προσπάθεια. Γιατί ἡ ὑπομονή δέν χρειάζεται οὔτε νηστεία, οὔτε ἀγρυπνία, οὔτε κάτι ἀπό ὅσα προϋποθέτουν κόπο καί ἀγώνα. Εἶναι μία ἀρετή τήν ὁποία μποροῦμε νά κατακτήσουμε μέ τίς θλίψεις πού συναντοῦμε στή ζωή μας. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος πού νά μήν ἀντιμετωπίσει κάποια στιγμή στή ζωή του θλίψεις, εἴτε εἶναι μικρός εἴτε εἶναι μεγάλος στήν ἡλικία, ἄλλος πολλές καί ἄλλος λίγες, ἄλλοτε μικρότερες καί ἄλλοτε μεγαλύτε-ρες. Ἡ ζωή μας εἶναι συνυφασμένη μέ τίς θλί-ψεις, τίς ὁποῖες οὔτε εἴμαστε σέ θέση νά ἀποφύγουμε οὔτε μποροῦ-με νά μεταβάλουμε τήν κατάσταση πού δημιουργοῦν στήν ψυχή μας καί στή ζωή μας. Ἄν δυσανα-σχε-τοῦμε γιά τίς θλίψεις, ἄν διαμαρτυ-ρόμεθα, τότε καί ὑποφέρουμε ἀπό τίς θλίψεις καί δέν κερδίζουμε τίποτε. Ἄν ὅμως ἀντί νά ἀντιδροῦ-με καί νά διαμαρτυρόμεθα γιά τίς θλίψεις, τίς ὁποῖες

οὕτως ἤ ἄλλως θά ζήσουμε, τίς ἀντιμετωπίσουμε μέ ὑπομονή, τότε καί πιό εὔκολα θά τίς περάσουμε, γιατί θά ἔχουμε τή χάρη καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί θά κατακτοῦμε προοδευ-τικά τήν ἀρετή τῆς ὑπομονῆς, ἡ ὁποία εἶναι τόσο εὐάρεστη στόν Θεό, διότι δείχνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι πιστός καί ἀφοσιωμένος στήν ἀγάπη καί στήν πρόνοιά του, ὥστε τοῦ χαρίζει στό τέλος τή σωτηρία.

Τό ὄνομα τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀρε-τῆς ἔφερε καί ἡ ὁσία Ὑπομονή, στήν ὁποία ἡ ἐνορία σας ἀφιέρωσε ἕνα παρεκκλήσιο, τά Θυρανοίξια τοῦ ὁποίου θά τελέσουμε κατά ἀγαθή συγκυρία μετά τή θεία Λει-τουργ-ία.

Ἡ ὁσία Ὑπομονή ἦταν σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος Μανουήλ Πα-λαι-ο-λόγου καί εἶχε ἐξουσία καί δύναμη καί πλοῦτο. Περισσότερο ὅμως ἀπό ὅλα αὐτά διακρινόταν γιά τήν ὑπομονή μέ τήν ὁποία ἀντι-μετώπιζε τά προβλήματα πού ζοῦσε τήν ἐποχή ἐκείνη καί ἡ αὐτο-κρατορική οἰκογένεια καί τό Βυζά-ντιο, γιατί ἦταν μία πολύ δύσκολη ἐποχή. Γι᾽ αὐτό, ὅταν μετά τόν θάνατο τοῦ συζύγου της, ἀποσύρ-θηκε ἀπό τά ἐγκόσμια καί ἔγινε μοναχή, ἔλαβε τό ὄνομα Ὑπομονή.

Ἄς μιμηθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τό παράδειγμα τῆς ζωῆς της ἀλλά καί τό παράδειγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου, καί ἄς καλλιεργήσουμε τήν ἀρετή τῆς ὑπομονῆς, γιά νά ἀξιωθοῦμε δι᾽ αὐτῆς καί τῆς σωτη-ρίας μας.

Θά ἤθελα μέ τήν εὐκαιρία νά συγ-χαρῶ τόν προϊστάμενο τῆς ἐνορίας σας καί ποιμένα σας, τόν π. Χρῆστο, γιατί μέσα στό πλαίσιο τῆς ποιμαντικῆς του μερί-μνης γιά τό ποίμνιό του, ἀνήγειρε αὐτό τό παρεκκλήσιο πρός τιμήν τῆς ὁσίας Ὑπομονῆς, στό ὁποῖο θά μποροῦν νά καταφεύγουν ὅσοι δοκι-μάζονται ἀπό θλίψεις καί κάθε εἴδους προβλήματα καί νά ἀντλοῦν ἀπό τή χάρη τῆς ὁσίας ἀνάπαυση καί παρηγορία, ὥστε νά τίς ἀντιμετωπίζουν μέ μεγαλύτερη ὑπομονή, ἐμπνεόμενοι ἀπό τή δική της ὑπομονή.

Εἶναι μία εὐλογία τό ὅτι θά ἔχετε στήν ἐνορία σας αὐτό τό παρεκκλήσιο μέ τή χάρη τῆς Ἁγίας, ἡ ὁποία θά γίνει προστάτις σας, γιατί ὅλοι τήν ἔχουμε ἀνάγκη. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος πού νά μήν περάσει θλίψεις, δοκιμασίες, ἀσθένειες. Καί ἰδιαίτερα τά τελευταῖα χρόνια βλέπουμε πόσο ὑπομονή χρειαζόμεθα ὅλοι μας, γιά νά ἀνταπεξέλθουμε σέ ὅλες αὐτές τίς δυσκολίες, εἴτε εἶναι οἰκονομική κρίση εἴτε εἶναι ἀσθένειες εἴτε εἶναι χίλια προβλήματα πού ὁ καθένας μας μπορεῖ νά ἔχει, ἡ ὑπομονή εἶναι ἐκείνη πού μᾶς δίδει κουράγιο, δύναμη, ἀλλά μᾶς δίδει ἰδιαίτερα τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία εὔχομαι ὅλοι δι᾽ ὑπομονῆς νά τήν ἀποκτήσουμε.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ